

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M. B.**, *zastúpeného advokátkou JUDr. S. K., PhD.*, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Žiari nad Hronom**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2007/00314/55/08 a č. 2007/00314/56/08 zo dňa 11. februára 2008, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26 Sp 24/2008-49 zo dňa 23. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26 Sp 24/2008-49 zo dňa 23. júna 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom č.k. 26 Sp 24/2008-49 zo dňa 23. júna 2008 potvrdil podľa § 250q ods. 2 OSP rozhodnutia odporcu číslo: 2007/00314/55/08 a číslo: 2007/00314/56/08 zo dňa 11. februára 2008.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V rámci prieskumného konania spojil obidve správne konania z dôvodu hospodárnosti do jedného na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 26 Sp 24/2008.

Preskúmal vec podľa tretej hlavy piatej časti OSP a napadnuté rozhodnutia ako vecne správne potvrdil.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že navrhovateľ síce nebol účastníkom správneho konania, avšak pokiaľ podal opravný prostriedok proti napadnutým rozhodnutiam, krajský súd ho považoval za takéhoto účastníka, nakoľko sa jednalo o osobu, ktorá by rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu mohla byť ukrátená na svojich právach, pokiaľ by takéto rozhodnutie alebo postup nebolo vydané v zmysle príslušných ustanovení zákonov vzťahujúcich sa k predmetu konania, preto

ho krajský súd považoval za účastníka konania a nerozhodoval vo veci v zmysle ustanovenia § 250p OSP tak, že by opravný prostriedok odmietol ako podaný niekým, kto naň nie je oprávnený, ale rozhodol v merite veci, a na základe toho podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a zákonné potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie, nakoľko rozhodnutia správneho orgánu sú vydané v rozpore so zákonom.

Uviedol, že už v roku 1999 požadovali oprávnené osoby vydať pozemky parc. č. X. a č. X. k.ú. K., pričom časť nebola vydaná a túto navrhovateľ vydražil a je v súčasnosti jeho vlastníctvom. Opätovné vydanie tých istých nehnuteľností, ktoré už boli predmetom dohody o vydaní, nie je možné, pretože správny orgán fakticky menil svoje rozhodnutie, ktoré je právoplatné a vykonateľné.

Podľa názoru navrhovateľa aj v správnom súdnictve platí zásada res iudicata.

Rozhodnutím z roku 1999 Okresný úrad Banská Bystrica J. B. v jemu prislúchajúcom podiele 117/3100 priznal vlastníctvo k parc. č. X., X. a X. tak, že mu boli vydané pozemky označené ako parc. č. KN X., celkove v menšej výmere. To isté sa týkalo aj ostatných oprávnených osôb. Rozhodnutie o schválení dohody sa stalo právoplatným.

Poukázal na skutočnosť, že o nároku na vydanie nehnuteľností, ktorý bol uplatnený oprávnenými osobami dňa 18. decembra 1992 bolo už rozhodnuté dňa 2. februára 1999 rozhodnutím č. 311-99/0109, právoplatným dňa 22. februára 1999.

Uviedol, že v žalobe poukázal na exekučné konanie a na vlastníctvo navrhovateľa k vydraženým nehnuteľnostiam len z toho dôvodu, aby mu súd priznal postavenie účastníka konania oprávneného podať odvolanie, čo Krajský súd v Banskej Bystrici aj akceptoval.

Krajský súd sa však len zaoberal otázkou postupnosti vydania rozhodnutí, zaoberal sa konaním o vylúčenie vecí z exekúcie a exekučným konaním – čo v tomto konaní nebolo namieste. Krajský súd nepreveroval prípustnosť a zákonnosť napadnutých rozhodnutí č. 2007/00314/55/08 a 2007/00314/56/08 ohľadne nároku oprávnených osôb zo dňa 18. decembra 1992, čo malo byť predmetom konania.

Súd mal v tomto konaní len skúmať, či tie isté nároky oprávnených osôb mohli byť napriek ich právoplatnému vysporiadaniu rozhodnutím v roku 1999 predmetom nového správneho konania a či mohli byť nanovo vydané v roku 2008 po uplynutí všetkých možných lehôt.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľ nie je účastníkom reštitučného konania. Navrhovateľ nie je vlastníkom pozemkov uvedených v liste vlastníctva č. X. k.ú. K. v celosti, priznaním vlastníckeho práva k týmto pozemkom oprávneným osobám nie sú dotknuté jeho vlastnícke práva a ani iné práva. Podľa identifikácie parciel č. X. zo dňa 20. decembra 2007 zbytkové časti parcely PKV p.č. X. ako E-KN p.č. X., zbytkové časti parcely PKV p.č. X. ako E-KN p.č. X. spolu s E-KN p.č. X. vedené na liste vlastníctva č. X. k.ú. K. sú v podiele 469/1240-ín vo vlastníctve navrhovateľa a v súčte podielov 771/1240-ín vo vlastníctve Poľnohospodárskeho podielnického družstva A. v B., na ktoré si oprávnené osoby uplatnili reštitučný nárok podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

Poukázal na to, že právo podať opravný prostriedok proti oprávnenosti nároku oprávnených osôb je právom povinnej osoby, alebo právom oprávnenej osoby, ale len vo vzťahu k jemu priznanému podielu. Povinnou a ani oprávnenými osobami neboli v priebehu reštitučného konania podané opravné prostriedky v týchto veciach, a preto odporca má za to, že oprávnenosť reštitučného nároku oprávnených osôb aj do výšky podielov je nespochybniteľná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť pre závažné procesné pochybenie. Napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporcu zistil, že predmetom preskúmacieho konania sú rozhodnutia odporcu číslo: 2007/00314/55/08 a číslo: 2007/00314/56/08 zo dňa 11. februára 2008.

Rozhodnutím číslo: 2007/00314/55/08 zo dňa 11. februára 2008 Obvodný pozemkový úrad v Žiari nad Hronom podľa § 4 ods. 2 písm. c/, § 6 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému

poľnohospodárskemu majetku priznal vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území K. E-KN X. oprávneným osobám X, ktoré vlastníctvo po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia Správa katastra v Banskej Štiavnici zapíše do listu vlastníctva v príslušných podieloch na oprávnené osoby.

Rozhodnutím číslo: 2007/00314/56/08 zo dňa 11. februára 2008 Obvodný pozemkový úrad v Žiari nad Hronom podľa § 4 ods. 2 písm. c/, § 6 ods.1 písm. d/, § 9 ods. 4 zákona č. 229/1999 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku priznal vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území K. E-KN p.č. X oprávnenej osobe J. B., ktoré vlastníctvo po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia zapíše do listu vlastníctva v príslušnom podiele na oprávnenú osobu Správa katastra v Banskej Štiavnici.

Krajský súd v Banskej Bystrici uviedol, že v danom prípade podľa jeho názoru právny problém spočíva v kolízii reštitučných napadnutých rozhodnutí odporcu a uznesenia Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 15. novembra 2007 vydanom v konaní č. 14 Er 1649/2006. Navrhovateľ odvodzoval svoje vlastnícke právo na základe príklepu dražby v exekučnom konaní vedenom pod č. Ex 711/2006, ktoré bolo schválené citovaným uznesením súdu. Toto uznesenie Okresného súdu v Žiari nad Hronom je však v rozpore s právoplatným rozsudkom toho istého okresného súdu sp. zn. 13 C 102/2007, ktorým bola časť nehnuteľností vylúčená z uvedeného exekučného konania. Tento rozsudok bol vyhlásený dňa 20. septembra 2007 a právoplatnosť nadobudol dňa 15. novembra 2007. Z uvedenej časovej postupnosti vyplýva, že ten istý okresný súd mohol a mal vedieť pri schvaľovaní príklepu o existencii citovaného rozhodnutia sp. zn. 13 C 102/2007. Napriek tomu do svojho uznesenia o schválení príklepu uviedol aj nehnuteľnosti, ktoré boli vylúčené z exekúcie. Táto chyba v uznesení bola následne odstránená novým uznesením zo dňa 6. marca 2008, vydaným pod č. 14 R 1649/2006/84. Odvolanie proti takémuto uzneseniu v zmysle § 202 OSP nie je prípustné.

Podľa § 250l ods. 1 OSP (III. hlava rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a (§ 250l ods. 2 OSP).

Podľa § 250m ods. 3 OSP účastníkmi konania sú tí, ktorí sú nimi v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

V danom prípade teda treba rozlišovať okruh účastníkov konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP a okruh účastníkov správneho konania. Účastníkmi súdneho konania a rozhodovania o neprávoplatnom rozhodnutí správneho orgánu (o čo sa v danom prípade jedná) sú všetci, ktorí nimi boli v konaní na správnom orgáne.

Účastníkom správneho konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to do času, kým sa preukáže opak. Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný predpis také postavenie priznáva (§ 14 zákona č. 71/196 Zb. o správnom konaní v platnom znení).

Správny orgán, rozhodnutie ktorého sa preskúmava, vystupuje v súdnom konaní ako odporca a je účastníkom konania s rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako iní účastníci konania.

V zmysle uvedeného je teda zrejmé, že okruh účastníkov v konaní pred súdom, pokiaľ súd rozhoduje o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, je presne ustanovený zákonom, a preto sa nepoužije primerane ustanovenie druhej hlavy piatej časti, ako to má na mysli ustanovenie § 250l ods. 2 OSP.

Navrhovateľ M. B. nebol účastníkom správneho konania v konaní o nároku oprávnených osôb podľa zákona č. 229/1999 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku a správny orgán taktiež s ním nekonal ako s účastníkom konania.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd nesprávne vyhodnotil okruh účastníkov konania, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26 Sp 24/2008-49 zo dňa 23. júna 2008 zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), v ktorom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V ďalšom konaní bude Krajský súd v Banskej Bystrici postupovať podľa ustanovenia § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a príslušných

hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov; rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. októbra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová